

Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) til Indenrigsministeren. Forespørgselen har været fremlagt i Gjenpart i Løsfalens, og Indholdet af den er indført i Tidenden. Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) har Ordet.

Ingerslev. I blandt de Sager, der især interessere den største Deel af Jyllands Beboere, tillader jeg mig at nævne den, som denne min Forespørgsel angaaer. Jeg troer, det er vel begrundet, at Provindsbeboerne interessere sig i en særdeles Grad derfor, thi Erfaringen har noksom vist, at Intet mere fremmer en Provindses eller et Lands materielle Udvikling end lette og hurtige Communicationsmidler. At man i Jylland har antaget, at en Jernbane for dette Lands største og mindst heldigt stillede Provinds var af en større Betydning end en lignende Bane er for det mindre og frugtbarere Sjælland, vil vel neppe forandre Mogen. Da vi imidlertid aldrig have været vant til, at vore Interesser vare dem, som først toges i Betragtning, troer jeg heller ikke, at det i Jylland har vakt nogensomhelst Misforstøelse, at den sjællandske Bane er bleven foretrukket; tvertimod troer jeg, at man har anseet det som et sikkert Beviis paa, at Louren derefter vil komme til os. Vi driste os naturligviis ikke til i fjerneste Maade at gjøre nogen Antydning om, hvilken Retning Banen skal have; jeg troer, at det netop er det Heldigste, at dette overlades aldeles til Regjeringen, og min Forespørgsel indskrænker sig derfor kort og godt til: „Kan Rigsdagen i nærværende Sessjon vente sig af Regjeringen forelagt Lovudkast angaaende Anlæggelse af en Jernbane i Jylland?”

Indenrigsministeren: Der er just for Diebliffet en Lov angaaende den i Slesvig begyndende Jernbanes Forlængelse op i Jylland, hvorom der corresponderes imellem Finansministeriet og Indenrigsministeriet; men det er endnu ikke endelig bestemt, hvorledes denne Lov skal gives. Jeg maa foreløbigt bemærke, at uagtet man har høist værdifulde Undersøgelser, navnlig af de Teknikere, som Regjeringen ved denne Leilighed har brugt, angaaende den Retning, som Jernbanen burde have, saa er Undersøgelsen med Hensyn dertil

ikke kommen til en saadan Modenhed, at man kan forelægge Rigsdagen noget bestemt Forslag desangaaende. Retningen kan kun angives i stor Almindelighed, og, dersom man i nærværende Sessjon vilde gaae ind paa en saadan Lov, vilde det kun blive under den Betingelse, som ogsaa den ærede Interpellant er gaaet ud fra, at man overlader alle nærmere Bestemmelser angaaende Banens Retning til Regjeringen; dog vilde visse Hovedpunkter blive angivne i Loven. Ogsaa adskillige andre vigtige Dvæstioner maatte man for nærværende Tid forbigaae, fordi Ministeriet ikke drifter sig til at have nogen endelig Mening derom, førend man har modtaget de tilbagestaaende Dplysninger fra vore Teknikere. For Diebliffet er der ikke nogen Tvivl om, at det vil skee, som den ærede Interpellant gaaer ud fra, nemlig, at der vil blive forelagt en Lov angaaende denne Gjenstand; men, om en saadan Lov i en saadan Ubestemthed, som den for Tiden kun kan faae, kan ansees fyldestgjørende for Rigsdagen, der saaledes vil være ude af Stand til at gjøre de forskellige Meninger om Retningen af en Jernbane gjældende, troer jeg maa overlades til Rigsdagens egen Bedømmelse.

Ingerslev: Det er, som jeg tillod mig at fremhæve, saavidt mig bekendt, ikke noget almindeligt Dulle i Jylland, at Rigsdagen skal erklære sig over Retningen, vel maaskee over enkelte Hovedpunkter, men ingenlunde videre. Man ønsker derimod, at Ministeriet har den fornødne Bemyndigelse til, naar heldige Conjuncturer maatte indtræde, at kunne benytte dem; man har den Tillid til Ministeriet, at det ikke vil gaae ind paa Noget, som vilde være i Strid med Provindsens Interesse. Vi troe, at Ministeriet staaer paa et høiere Standpunkt end enhver enkelt af os for sit Bedkommende, at altsaa Ministeriet bedre vil oversee det Hele og bedre vil kunne bedømme, hvad der er til hele Landets Lary, end enhver enkelt Repræsentant, da naturligviis Enhver vilde søge at sægte for det District, han havde den Ære at repræsentere. Hvad jeg derfor i Særdeleshed maa ønske, det er, at vide, om vi tør vente os et Lovudkast forelagt, som bemyndiger Regjeringen til at træde i Underhandling med Entrepeneurer